

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobců: **a) V. S., b) K. S.**, obou zastoupených Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 12. 2019, čj. OAM-946/ZA-ZA11-ZA22-2019 a čj. OAM-945/ZA-ZA11-ZA22-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 3. 2020, čj. 63 Az 56/2019-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobců Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **5 260 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci jsou státními příslušníky Ukrajiny. Dne 21. 6. 2017 *poprvé* požádali o mezinárodní ochranu. Žalobce a) tehdy opustil Ukrajinu, aby nemusel narukovat do armády. Uvedl, že základní vojenskou službu neabsolvoval ze zdravotních důvodů. Rovněž je hinduista, ale kvůli své víře nikdy na Ukrajině potíže neměl. Žalobkyně b) nechtěla žít na Ukrajině kvůli válce. Žalovaný rozhodnutími ze dne 26. 9. 2017 ani jednomu ze žalobců mezinárodní ochranu neudělil. Dne 25. 10. 2019 požádali žalobci o mezinárodní ochranu *podruhé*. Žalobce a) uvedl, že se obává v zemi původu postihu kvůli tomu, že se vyhýbal vojenské povinnosti. Nemůže však vzít do ruky zbraň, protože je hinduista. Žalobkyně b) se rovněž obává trestního stíhání svého manžela, žalobce a), a bez něj žít na Ukrajině nechce. Žalovaný shledal jejich opakované žádosti nepřipustnými podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, proto řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

[2] Proti rozhodnutím žalovaného podali žalobci žaloby. Krajský soud obě věci spojil a rozhodl o nich ve společném řízení tak, že žaloby zamítl. Souhlasil se závěry žalovaného, že se neobjevily žádné nové skutečnosti, které žalobci nemohli bez vlastního zavinění uvést v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podali žalobci (stěžovatelé) kasační stížnost. Podle stěžovatelů se žalovaný nezabýval tím, zda od jejich poslední žádosti nenastaly v zemi jejich původu nějaké podstatné změny, které by měly vliv na posouzení jejich žádostí o mezinárodní ochranu. Stěžovatelé také namítají, že nemohli dříve argumentovat obavami

z odvodu do armády. Žalovaný podle nich nevysvětlil, z čeho plyne, že si těchto skutečností již dříve museli být vědomi.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel a) si musel být již dříve vědom toho, že mu na Ukrajině bude hrozit postih, nenastoupí-li základní vojenskou službu kvůli svému náboženskému přesvědčení. V předchozí žádosti však uvedl pouze to, že ji neabsolvoval ze zdravotních důvodů a že kvůli své víře neměl žádné potíže. Stěžovatelka b) rovněž neoznačila žádné nové skutečnosti, které by bez jejího zavinění nebyly posuzovány v řízení o předchozí žádosti. Rovněž z informací o zemi původu stěžovatelů, které žalovaný shromáždil, plyne, že na Ukrajině nenastaly žádné změny, které by představovaly novou skutečnost podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatelé spatřují přijatelnost kasační stížnosti v tom, že krajský soud a žalovaný se nesprávně vypořádali s novými skutečnostmi, které stěžovatelé uvedli, a se změnou situace na Ukrajině. NSS tento názor stěžovatelů nesdílí.

[8] NSS se již v minulosti vyjádřil k otázce opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudky ze dne 11. 6. 2009, čj. 9 Azs 5/2009-65; ze dne 8. 9. 2011, čj. 7 Azs 28/2011-74; ze dne 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, atd.). Z judikatury plyne, že hlavním účelem možnosti podat opakovanou žádost je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit bez vlastního zavinění během předchozího řízení.

[9] NSS neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by činilo tuto kasační stížnost přijatelnou. Soud totiž rozhodl v souladu s citovanou judikaturou. Stěžovatelé uváděli v žádostech buď skutečnosti již známé, nikoliv nové, anebo takové, které jim musely být známy již při podání předchozích žádostí. Stěžovatel a) sám tvrdil při pohovoru k opakované žádosti, že je hinduistou osm let. Bylo tedy na něm, aby již při první žádosti žalovanému sdělil, čeho a proč se obává, resp. co z této skutečnosti vyvozuje. Ze správního spisu rovněž plyne, že si žalovaný obstaral aktuální informace o zemi původu stěžovatelů (zhruba z poloviny roku 2019), které se týkaly bezpečnostní situace v zemi a náboženských svobod. Žalovaný tyto zprávy posoudil a dospěl k závěru, tu není důvod pro opětovné meritorní přezkoumání žádostí stěžovatelů. NSS v tomto postupu žalovaného rovněž žádné pochybení nenašel.

[10] NSS je tedy přesvědčen, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by dopsud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] Stěžovatelům byl usnesením krajského soudu ustanoven zástupce Mgr. Ladislav Bárta, advokát se sídlem v Ostravě. Hotové výdaje a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát. NSS přiznal zástupci odměnu za jeden úkon právní služby, spočívající v doplnění kasační

stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za blanketní kasáční stížnost soud odměnu nepřiznal, protože tento úkon neměl pro řízení žádný přínos. Za jeden úkon právní služby tedy náleží zástupci odměna ve výši 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu má advokát při zastupování více osob za každou z těchto osob právo na mimosmluvní odměnu sníženou o 20 % této částky. Při zastupování dvou osob tak ustanovenému zástupci náleží odměna ve výši 4 960 Kč a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za jeden společný úkon (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celkem tedy advokátova odměna činí 5 260 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu